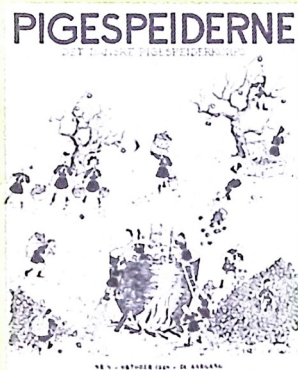

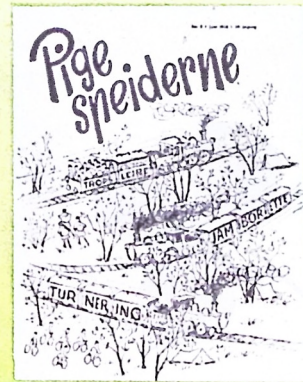
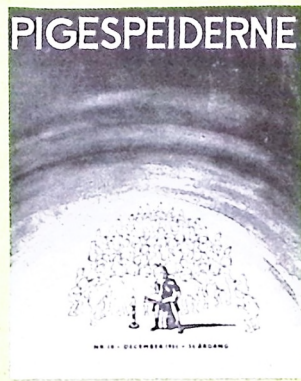
Pigespejderne

3

Medlemsblad udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps
50. årgang, Juni 1968

1918
1968

1918
1968

Pigespejderne

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst efter kl. 14.

I redaktionen: Karen Sørensen, Gurli Christiansen, Kirsten Astrup Larsen, Lis Jørgensen, Karen Nordstrøm (blåmejsesstof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarsh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, 2100 København Ø.

Postbox: Fru Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, 2820 Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

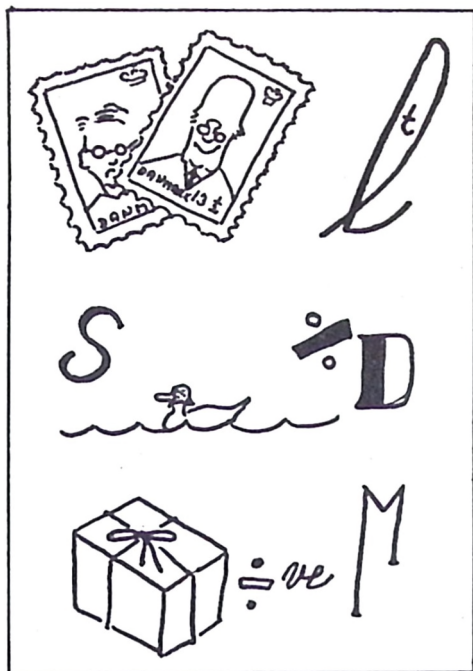
Enkelt-abonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 15,00 – på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 3,00.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

INDHOLD:

Goddag til Bente	3
Bolle beretter	4
Afrikansk sang	6
Kloverarbejdet	7
Selvforsvar	8
Manden fra skovene	10
Mest for seniorer	13
Landsorkesterstævne	14
Gemmesider	15
Månedens stjernebilleder	18
Dansk pige skal lede Our Chalet	19
Et natligt overfald	20
Blåmejsesider	21
Nye uniformer?	26
Småtterier	28
Tinka	28
Spejderskolen — siden sidst	30
Blå-grønt stof	32

Nyt medlem af bestyrelsen

Ved korpsrådsmødet blev divisionschef, fru Ane-Lise Sovndahl-Petersen, Jyderup, valgt som nyt medlem af korpsets bestyrelse i stedet for fru Else Johansen, Glostrup. Dir. Schultz blev valgt som ny næstformand for korpsrådet efter fru Anne Marie Larsen, Odense.

derfor...

Du har måske undret dig over, at du fik dit april-blad meget sent, men det har sin forklaring. Desværre skete der en forsinkelse i bogbinderiet, som sammen med påskeferien medførte, at bladene kom meget sent ud. Både redaktionen og trykkeri gør sig de hæderligste anstrengelser for, at en lignende situation ikke opstår en anden gang.

God dag til Bente

Ved korpssrådsmodet fik vi en ny spejderchef. Lederen af seniorarbejdet, fru *Bente Øst Hansen*, Gentofte, valgtes som Ellen Arkils efterfølger.

Vor nye spejderchef har været spejder siden 1939 og har i årenes løb haft mange jobs i korpset, sidst som seniorernes inspirerende leder. Bente Øst Hansen går til sin nye opgave med humør og mange ideer, og først og fremmest med viljen til at gøre sit bedste for, at vi alle skal få en god og glad spejdertid. Velkommen, Bente!

Ellen Arkil blev varmt hyldet og hædret for sin store indsats for os med korpsets fornemste udmærkelse – Sct. Georgs-tegnet.

I et både morsomt og velinstuderet sangoptrin bragte spejdere fra Gildhøj division vor alles hyldest til Ellen og overrakte gaver. Ellen, som ser hen til at kunne få mere tid til at være noget for sine børnebørn, fik overrakt en strikkemaskine og masser af garn, så hun rigtig kan strikke til børnebørnene, og en blokføjte, så hun kan spille for dem, samt et ryatæppe.

Aftenen før korpssrådsmodet havde de kø-

benhavnske distrikter arrangeret en stor fest for Ellen, hvor jeres hilsener blev overrakt – i fire tykke bøger – De nydelige tegninger gjorde stor lykke.

På det ene billede ser I den nye spejderchef, Bente Øst Hansen, (til venstre) hilse på Ellen Arkil. Korpssrådsformanden, hrs. Harald Møller ser til i baggrunden. – På det andet billede ser I, hvor overrasket Ellen blev ved modtagelsen af de mange garnnøgler, fikst bundet i buketter.

Fornuft og sommervarme

Een ting skal jeg love jer: Næste gang jeg rejser ud for at opleve alverdens herligheder og lidt til, så skal jeg nok lade være med i forvejen at sprede gyldne lofter ud til højre og venstre om at fortælle om mine oplevelser, når jeg kommer hjem.

Jeg har givet interviews til avisen, vist lysbilleder på alderdomshjemmet, skrevet en artikel til skolebladet, holdt foredrag i FOF og fortalt og fortalt, så stemmen har været ved at svigte, og så min familie derhjemme efterhånden er ved at være i tvivl om, hvorvidt de selv har været med på Ceylon eller ej.

Jeg har lovet at fortælle jer om mine oplevelser i anledning af det ceylonesiske pige-spejderkorps 50-års jubilæum, det husker jeg godt, og måske synes I, at det er helt tosset af mig at pibe i den anledning, når jeg nu praler af, at have fået oplevelser for et helt liv; men forstår I ikke, det er det, der er problemet? Jeg kunne skrive en hel bog eller to, og så har jeg blot et par sider til min rådighed, hvad skal jeg vælge?

Alene rejsen til Ceylon var en oplevelse. 174 personer fra en halv snes forskellige lande puttet ind i en flyvemaskine og skudt op i 10 kilometers højde, hvor vi tilbragte 18 timer i hinandens selskab, – dem kan der fortælles meget om. Det kan også være, de kan fortælle noget om mig. Der var i hvert fald en hel del af dem, der morede sig kongeligt over min fodbeklædning, da vi steg ud i Bombay. Sagen var den, at jeg havde taget med tog fra Danmark til Frankfurt, og netop i de dage, var det rigtig modbydelig vinter med sjap, blæst og kulde, der gik mig gennem både marv og ben. Derfor havde jeg fornuftigt iført mig de lange, brune, pelsforede støvler, og dem hyggede jeg mig gevaldigt i, mens toget trillede ned gennem Tyskland.

I Frankfurt blev jeg modtaget af Monika, som er seniorspejder, og som havde fået til opgave at tage sig af mig, mens jeg opholdt mig i byen, inden jeg skulle ud til

lufthavnen. Hun inviterede mig med hjem, og vi havde det vældigt hyggeligt, mens jeg foldede mig ud på tysk over for hendes familie, så det ville have rørt fru Jørgensen, der har ansvaret for mine tyskkundskaber, til tårer. Da jeg skulle af sted til lufthavnen, spurgte Monikas mor, om jeg ikke ville lade mine støvler stå hos dem, til jeg kom tilbage, men et blik ud gennem vinduet overbeviste mig om, at vejret stadig krævede støvler.

I lufthavnen i Frankfurt fik jeg afleveret min rygsæk ved skranken, og derefter tog jeg plads i maskinen, hvor vi med det samme gik i gang med det første af en lang række velmagende måltider, der afløste hinanden i en sådan fart, at det kneb med at få tid til en lille lur ind imellem. Efter fire måltider på 3-4 retter og et enkelt blund gjorde vi klar til landing i Bombay. Vi strøg ned over et af disse overbefolkede hyttekvarterer, som vi kender fra fjernsynet, og mit første indtryk af Indien var, at jorden virkelig er så teglstensrød, som man ser på billeder, det andet var en voldsom hede gennem maskinens åbnede døre. Solen stod næsten lodret over hovedet på mig, jeg har i hvert fald aldrig før set solen kaste så korte skygger. Temperaturen i solen var over 40 grader, folk hastede ind i skyggen, de indfødte gik alle med tildækkede hoveder, og der stod jeg i mine pelsforede støvler! Hvad gør man så?

Ja, i første omgang var der jo ikke andet at gøre end at følge med de øvrige 173 passagerer ned ad trappen og hen over flyvepladsen til transithallen, hvor jeg satte mig på en skyggefuld plads og mærkede vandstanden stige i mine støvler. De øvrige rejsende, som åbenbart var mere rejsevante end jeg, havde allesammen forpuppet sig som sommerfugle, og flagrede nu rundt i sommertøj, mens jeg sad der i min mørkeblå gabardineuniform, som jeg havde anskaffet mig i anledning af rejsen, og som jeg havde været så stolt af der hjemme i kulden. Jeg følte mig som genstand for alle blikke, hvilket – det ved I godt – ikke virker særligt afsvalende! Da min temperatur var ved at nærme sig kogepunktet, tog jeg en rask beslutning, jeg listede ind på dame-

toilettet, tog de pelsforede og strømperne af, trillede dem ind i min Monty-jakke og foretog resten af rejsen tværs over Forindien, over havet til Thailand, hvor vi mellemlandede i Bangkok, og videre til Ceylon med bare tær og støvlerne under armen.

Fem minutter i midnat gik vor maskine ned i Colombo, og sammen med mine medrejsende steg jeg ud af flyet i den vidunderligt lune tropenat. Stjernebilledet Orion stod vagt lige oppe over mit hoved, og nede ved trappens fod stod tre sariklædte spejdere, for at tage imod mig, og for at hænge blomsterkranse om halsen på mig. Ti skridt længere henne stod to hvidklædte piger, den ene med en tromme, den anden med kløkker spændt om anklerne, og da de så mig, begyndte de at danse og tromme til min ære. Der stod jeg i den begsorte nat, med en henrivende lille danserinde, med en buldrende tromme, med en kødrand af 173 nysgerrige

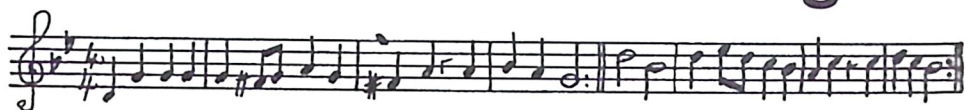
turister, der kun blev modtaget af toldere og paskontrollører, og med mine bare tær og med mine pelsforede under armen. Det var den første af alle de uforglemmelige oplevelser, som jeg havde på Ceylon. Lige uden for lufthavnsbygningen mødte jeg familien Manuel, i hvis hus jeg i de næste fire uger blev optaget som et barn af familien.

Men dem må jeg hellere vente med at fortælle om til næste gang. Hvis jeg da ikke til den tid hellere skulle fortælle om den dag, jeg var inviteret til the hos General-

guvernøren. Det var for resten samme dag, jeg var inviteret til middag hos formanden for „Buddhistisk Kvindetrop“ sammen med Mitchiko fra Japan, Phyllis fra Australien, Madelle fra USA og Jacqueline fra Luxembourg. Måske vil I hellere høre om mit besøg på en theplantage? Eller om den dag, hvor jeg fandt en giftig skolopender i min vaskeklud?

Der er nok at fortælle om, og når jeg nu har lovet så mange mennesker så meget, så kan jeg såmænd godt give jer et løfte endnu: I skal nok høre mere!

Afrikansk sang

HEIDI - HEIDI, HEIDIDI - DIDI, HEIDI, HEI - DI HEIDA, HEIDI, HEIDIDI, DIDI, HEIDI, HEIDI, HEIDA

„Heidi“ er en lille let afrikansk sang, som I meget hurtigt kan lære. Teksten er jo meget let – og melodien også enkel. Den vil gøre sig ved lejrbalet i sommerlejren.

KLØVERARBEJDET

Nanabozho og agerhønen

En strålende forårmorgen gik Nanabozho ud for at gå sig en tur. Isen var smeltet fra soen, og træernes bare grene viste små grønne knopper. Nanabozho havde den morgen spist godt af en orredfangst, og han var derfor i højt humør. Det, han så i skoven, og det, han lugtede og hørte, fik ham til at tænke på sommerens gode dage, som lå foran ham.

Pludselig hørte han de lave, tøvende slag fra en fjern tromme. Slagene blev efterhånden hurtigere, og til sidst smeltede de sammen til en lang, ubrudt rullende lyd, der kunne høres langt ind i skoven. Mens Nanabozho fortsatte sin vej, steg lyden i styrke. Da han kom ud i en smal lysning i skoven, opdagede han til sin forbløffelse, at den høje trommelyd, som havde fyldt skoven, skyldtes en smuk gråbrun fugl, som stod ret op og ned på en træstamme og slog hurtige skrald i luften med sine vinger. Dens fjerdragt havde farve som døde blade om efteråret. Dens hale havde sorte striber, og der var totter af sorte fjer på hver side af dens hals. Mens den trommede, var halen bredt ud som en vifte, og nakkefjerene stod ud som en pibekrave.

Agerhønen, ja – den var det!

Nanabozho beundrede den i tavshed et øjeblik før han talte.

„Hvad er dit navn, du, der støjer sådan?“ spurgte han endelig med en stemme, der kunne høres selv over den larm, fuglen lavede.

Agerhønen blev forfærdet, da han så den

mægtige stå bøjet over sig. Han prøvede på at lade, som om han ikke var bange; men hans fjer glattede sig ud, og hans smukke pibekrave blev flad. Ja, sandelig, da Agerhønen havde sundet sig så meget, at han havde fundet sit mæle igen og kunne svare, var han skrumpet så meget sammen, at han kun var halvt så stor, som dengang han stod til skue på træstammen.

„Jeg er Kosh-ko-e-wa-soo, Han-der-for-skrækker,“ svarede han frygtsomt.

Nanabozho kastede hovedet tilbage og brølede af latter. Da han havde fået vejret igen, rystede han på hovedet af agerhønen og sagde: „Du kunne aldrig forskrække mig, din ubetydelige skabning! Jeg vil kalde dig Tosse Høne. Du kan være glad for, at jeg er mæt – ellers kunne jeg være faldet for fristelsen til at æde dig til morgenmad. Stik så af med dig, inden jeg beslutter mig!“ Agerhønen var dybt fornærmet; men han vovede ikke at modsige den mægtige; men selv, da han flagrende løb gennem græsset, spekulerede han på, hvordan han bedst skulle overbevise Nanabozho om, at han fortjente navnet Kosh-ko-e-wa-soo og ikke det sårende Tosse Høne.

Nanabozho fortsatte sin rejse. Hans vej før ham langs med søbredden, hvor de store cedertræer lændede sig langt ud over det blå vand. Idet han klatrede over de små runde klippestykker, der lå langs søen, begyndte han en lystig sang, der opskræmte mange små skabninger både nær og fjernt.

Efter nogen tids forløb kom han til

et klippefremspring, som var farligt og vanskeligt at komme over. Han satte sine mokkasinsbeklædte fødder i klippespalterne og begyndte at klatre. Netop som han ankom til det mest forræderiske sted, så agerhønen, som hele tiden var fulgt med ad en rute, der løb parallelt med Nanabozhos, sin chance. Med et voldsomt vingebrus fløj han pludselig op lige under den store mands fødder. Nanabozho udstødte et råb, sprang

hurtigt til side, mistede sit fodfæste og faldt i soen med et voldsomt plask. Agerhønen gemte sig lige i nærheden, tilfreds med hvad han havde præsteret.

Nanabozho piskede rundt nogle øjeblikke i det iskolde vand, og da han kom op, var han meget våd og meget vred. Spruttende af raseri gav han sig til at kigge efter agerhønen for at straffe ham. Fuglen lå meget stille på jorden, for han vidste, at hans brun- og gråstribede fjerdragt ville skjule ham. Nanabozho blev ved at lede og mumlede indædt. Mens han således bevægede sig hurtigt rundt i skoven, blev han snart varm og tør i solen. Efterhånden begyndte han at føle sig bedre, og hans gode humor vendte tilbage.

Til sidst satte han sig ned på bredden med ryggen op mod et cedertræ og gav sig til at tænke over formiddagens begivenheder.

Så huskede han agerhønen navn og den advarsel, det havde indeholdt.

Nanabozho rejste sig og stod i sin fulde højde inde mellem træerne. Så anbragte han hænderne som en tragt omkring munden. „Å – du lille!“ råbte han. „Du skal vide, at du virkelig er Kosh-ko-e-wa-soo. Du kan beholde det navn. Jeg – Nanabozho – har bestemt det.“

Hans stemme ringede som torden over sø og skov, og agerhønen hørte den og var tilfreds.

(Fra Nanabozho, Indianske sagn, Herovs forlag).

Selvforvar

Kvælning bagfra

3

Er I kommet i gang med at lære selvforvar i din trop? Der findes mange instruktører ude omkring i landet, som gerne vil påtage sig at undervise jer – for denne

serie, vi viser jer her, er ingenlunde en undervisningsserie, kun en demonstrationsserie.

Der findes talrige selvforvarsgreb – dem vi viser jer her, er kun grundbegreber. Selvforvar giver ikke 100 pct.s sikkerhed, men det øger trygheden meget. Man må huske på, at det er ikke nok at kende grebene, men der skal også en vis kraft i grebene. Den sikreste måde for jer at lære det på er under en instruktørs vejledning.

Så længe I er ukyndige, kan I gøre ubodelig skade på jeres partner.

I virkeligheden vil billedet nok have set anderledes ud. Voldsmanden vil gå tættere på og være ude af balance, fordi han sikkert er ophidset. Du har ikke alene grebe-

ne at holde dig til, men du må benytte alle kneb, råb og skrig o.s.v.

Denne serie her viser, hvordan et angreb bagfra afvæbnes. Instruktøren fru Kirsten Møller Madsen og assistent Bent Nielsen i voldsmandens rolle, viser det her.

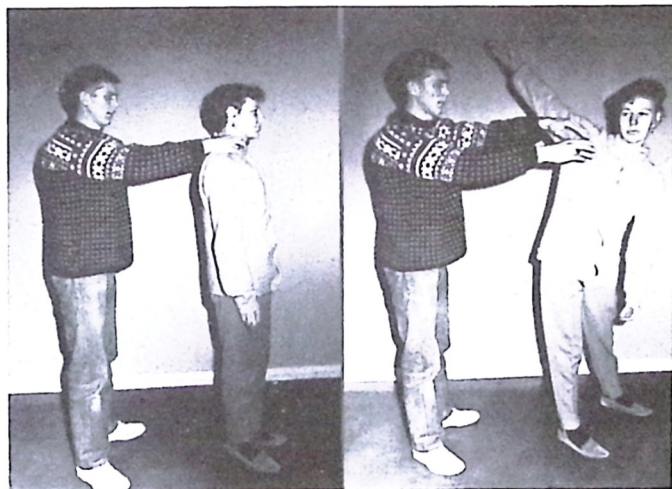
Billede 1:
En voldsmand forsøger kvælning bagfra.

Billede 2:
Lynhurtigt svinges den ene arm med megen kraft bagud og rundt – se billedet.

Billede 3:
Herefter svinges armen nedad og fremad mod voldsmandens arm, så langt fremme mod mandens håndled som muligt.

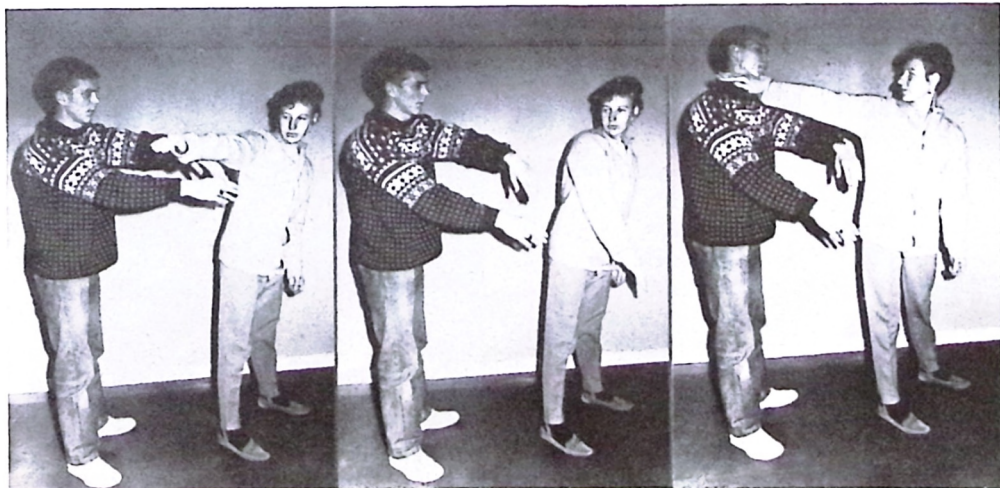
Billede 4:
Du vil herefter komme til at stå omtrent med ryggen mod modstanderen. Herfra kan du med lethed rette angreb mod mandens sårbare punkter i hovedet (næse og hals). Hvis I over jer selv, må modstanderen beskytte sin hals med hænderne, da slaget kan være umådeligt farligt.

Billede 5:
Herfra er der fine betingelser for et angreb med benene mod mandens mave og skridt.

1

2

3

4

5

På opdagelse

ud i naturen -

MED „MANDEN FRA SKOVENE“

Patruljen var færdig med sin øvelse, og der var endnu en time tilbage, før vi kunne komme hjem. Vi havde sluttet af på en noget tilgroet eng ved en sø med masser af tagrør. (I ved, de meget høje planter, som ofte fejlagtigt kaldes for „siv“). Et par stykker af os, som er født nysgerrige, skulle selvfølgelig undersøge omgivelserne, og de fandt hurtigt en tiltrampet sti, der førte ud i den tagrørjungle. Vel sagtens opstået, når stedets lystfiskere skulle frem til en god fiskeplads.

Nå. Men det var ikke fordi vi regnede med at opleve noget særligt – og vi blev endog noget forbavsede, da vi midtvejs ude hørte noget, der ikke var så forskelligt fra et kobrøl. Og lyden kom inde fra de tætteste dele af rørskovene. Vi kunne jo nok regne ud, at der ikke kunne være tale om en ko i sivene, men var på grund af hænge-dynd og dybt mudder afskåret fra at finde frem til lydens oprindelse. Vi stod længe stille og lyttede til dette mystiske „Y-pruu“, der tilmed syntes at flytte sig. Der var noget hemmelighedsfuldt, såvel over lyden som stedet vi opholdt os på. Udsynet var spærret få meter til siderne af den smalle sti, og netop fordi vi stod så stille, kunne vi høre, der var andre levende skabninger omkring os; det puslede, raslede og plaskede både her og der. Andre stemmer lød, og det gik op for os, at vi var kommet ind i en lille del af ver-

den, der ellers er et lukket land. Lidt fremme så vi pludselig en lille vade-fugl smutte over stien. Den kendte vi nu fra bøgerne; det var en vandrikse, og da vi endelig fandt helt frem til en

Rordrum i hvilestilling, når den „pauker“, strækker den halsen lodret.

Vandriksen på vej.

*Dværglappedykkeren flød
som en prop på vandet.*

åbning ud til åbent vand, så vi en pudsig lille brun fugl, der lå og pyntede på sine fjer, medens den drejede sig på det blikstille vand. Den var brunlig, havde et lille hoved på en tynd hals – og lige med eet forsvandt den under vandet.

Det varede over et minut, før den viste sig igen. Den kom op som en prop igen og rystede lidt på hovedet. Det var dog næppe ad os. Vi blev enige om, det måtte være en dværglappedykker (den store, toppede lappedykker kendte vi i forvejen).

Tiden var udløbet, og vi måtte tilbage igen. Da vi nåede engen, så vor fugleekspert, der ikke havde været med i sumpen spørgende på os. „Nå“, sagde han: „Så har I hørt en rørdrum“.

„En rørdrum? Den, der sagde lige som en ko ude i sivene?“

„Ja, netop. Selv om jeg nu synes, det snarere lyder, som når man blæser i en tom flaske. Men nok om det. Rørdrummen er sjælden, og kun få får den at se. Den færdes altid skjult i tagrørene, og den kan flytte sig hurtigt, bare ved at bøje sine lange tær omkring sivene lidt over vandet. Dens

fjerdragt er gulbrun og stribet, nøjagtigt som lys og skygge i tagrørene. Og endelig har den specialiseret sig i at stå og svaje i takt med sivene, så den dermed er en af de bedst kamuflerede fugle vi har. Men det gør den jo ikke mindre interessant“.

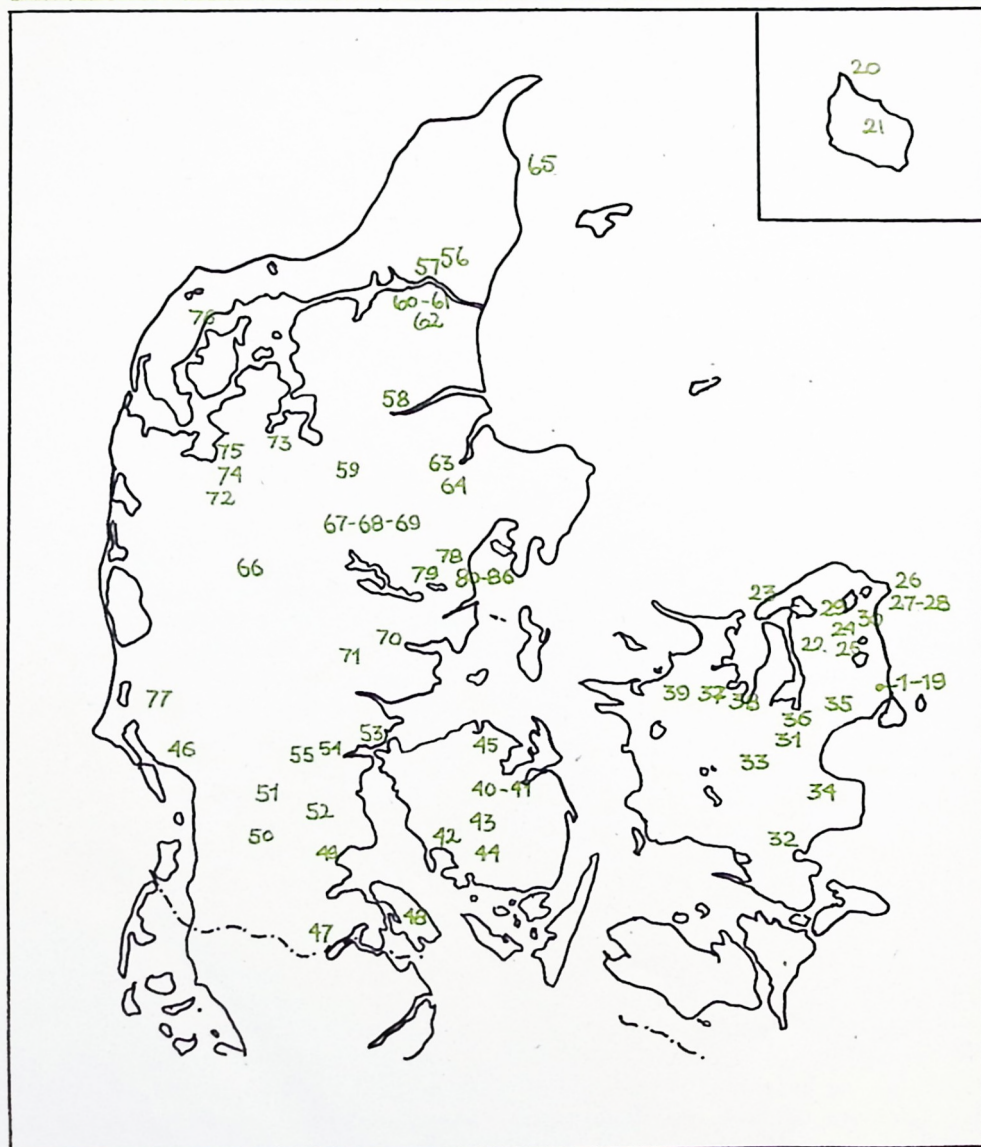
„Hvor stor den er? Tjah, jeg vil sige omtrent som en hejre, men da den har en hel fjerkrave op langs den lange hals, så ser den næsten større ud. Men dens stemme er meget mærkelig, og hvis den holder hovedet lavt når den „pauker“, sådan lige over vandfladen, kan det høres meget langt bort, og samtidig sådan, at man praktisk talt ikke kan høre, hvorfra lyden kommer. Måske har I været lige ved den, måske har den været en halv kilometer borte“.

„En halv kilometer? Nix, vi var lige ved den“.

„Godt, så siger vi det. Men prøv at spørge de to fiskere der, som kommerovre fra vigen. De vil måske sige, at de også „har været lige ved den“.

Og det sagde de, at de havde. Vi forstod, at naturen er fuld af mærkelige skabninger – og vi skal derud en anden gang.

Seniorgrupper i Danmark

Mest for Seniorer

Seniorer! - se her!

Seniorgrupper i Danmark

På kortet kan I se, hvor der er seniorgrupper. Er din ikke med, så meld jer straks.

1. Bronshøj, Godthåb div. 2. Vibenhush, Ryvang div. 3. 1. Sønderbro, Sønderbro div. 4. Østerbro div. 5. Fasan, Frederiksberg div. 6. Nybyggerne, Frederiksberg div. 7. 2. København, Frederiksberg div. 8. 3. Glostrup, Gildhøj div. 9. Fuglebakken, Grøndal div. 10. Bavnehøj, Sct. Jørgens div. 11. Mølserne, Sct. Jørgens div. 12. 2. Bagsværd, Gladsaxe div. 13. Stengården, Gladsaxe div. 14. 1. Ballerup, Kagså div. 15. 1. Herlev, Kagså div. 16. 2. Lyngby, Lyngby div. 17. 1. Ørdrup, Bernstoff div. 18. Kadetter, Bernstoff div. 19. 2., Bernstoff div. 20. Hammerknuden, Bornholm div. 21. Akirkeby, Bornholm div. 22. Frederikssund, Frederiksborg div. 23. Hundested, Frederiksborg div. 24. Hjørlholm, Furesø div. 25. Furesø div. 26. Helsingør, Kronborg div. 27. Humlebæk, Kronborg div. 28. Marienlyst, Kronborg div. 29. 2. Palnatøke, Sjølsø div. 30. Birkerød, Sjølsø div. 31. 1. Haslev, Suså div. 32. Lady, Næstved, Suså div. 33. Ringsted, Suså div. 34. Tryggevejle div. 35. Tåstrup, Hedebo div. 36. Roskilde, Hroar div. 37. 1. Holbæk, Vejrhøj div. 38. 2. Holbæk, Vejrhøj div. 39. Svinninge, Vejrhøj div. 40. Karen Brahe div. 41. Odin div. 42. Fåborg, Reventlow div. 43. Ringe, Reventlow div. 44. Spejderskolen, Reventlow div. 45. Bøge, Sct. Knud div. 46. Esbjerg, Blåvand div. 47. Padborg, Dybbøl div. 48. 2. Sønderborg, Dybbøl div. 49. Haderslev, Skamlingsbanke div. 50. Tofthund, Skamlingsbanke div. 51. Rødding, Skamlingsbanke div. 52. Vojens, Skamlingsbanke div. 53. 1. Fredericia, Olaf Rye div. 54. Fredericia, Olaf Rye div. 55. Kolding, Olaf Rye div. 56. Kløvertroppen - Hammer gruppen - Cimbrer div. (Vodskov). 57. Skansetroppen (Nørresundby), Cimbrer div. 58. 1. Hobro, Mariagerfjord div. 59. Niels Bugge, Niels Bugge div. (Viborg). 60. 4. Aalborg, Nørrejdyske div. 61. 7. Aalborg, Nørrejdyske div. 62. 9. Aalborg, Nørrejdyske div. 63. 5. Randers, Tjele div. 64. Værum-Ørum, Tjele div. 65. Frederikshavn, Vendelbo div. 66. Brande, Midtjyske div. 67. 1. Silkeborg, Silkeborg div. 68. 2. Silkeborg, div. 69. Sct. Georgstroppen, Silkeborg div. 70. 2. Horsens, Østjyske div. 71. Østbirk, Østjyske div. 72. 2. Holstebro, Hede div. 73. Krabbes trop (Skive), Hede div. 74. Gimsing, Hede div. 75. Kilen, Hede div. 76. 2. Thisted, Limfjord div. 77. Varde, Lyng div. 78. 7. Århus, Aadal div. 79. 1. Skanderborg, Himmelbjerg div. 80. 5. Århus, Marselisborg div. 81. 1. Højbjerg, Marselisborg div. 82. 2. Højbjerg, Marselisborg div. 83. 4. Århus, Ole Romer div. 84. Viby-Kongsvang, Ole Romer div. 85. 10. Århus, Sct. Clemens div. 86. Risskov, Sct. Clemens div.

Her er jeres chance for at samarbejde med et andet korps! D.D.S. har indbudt os til at deltage i deres lejr 1968 i „Hedeby“ ved Hostrup sø. Denne lejr er en optakt til D.D.S.'s korpslejr 1969, som skal forme sig som en rekonstruktion af Hedeby - Nordens hovedstad i vikingetiden.

Tidspunktet for vores deltagelse bliver: 19.-31. juli. Vi skulle meget gerne være mange, så skynd jer at melde til hos:

Minna Schousen, Vesterled 13,
6600 Vejen, telf. 053-6 09 17.

Prisen afhænger sådan set af os selv. Vi skal betale 2,50 pr. dag, pr. person + kostpenge, men da der bliver en slags indkøbscentral ved lejren, kan hvert enkelt telthold selv bestemme, hvor dyrt de vil leve. Vi kan bestille vore varer dag for dag og på den måde få alt friskt.

I skal nok regne med ca. 7-10 kr. pr. dag.

Hedeby har plads til alle, som vil bestille noget og have det sjovt. Er der nogle af jer, der er særlig gode til vævning - pottemagerarbejde eller andre vikingeaktiviteter, vil jeg meget gerne høre om det, når I tilmelder jer.

Tænk også over, om I kan skaffe telt (evt. 4-6 i fællesskab) og køkkengrej - måske kan I låne i jeres bop.

To gange om ugen bliver der lejrball, og I må gerne tænke på evt. optrin i den forbindelse.

I skal selvfølgelig medbringe personligt udstyr incl. gummistøvler og arbejdstøj.

Og så glæder jeg mig til at mødes med alle de gamle „kæmper“ fra de to „Lejre“-sommere.

Med spejderhilsen

Minna.

Ny seniorfolder.

Seniorfolderen - udarbejdet af seniorkomiteen - indeholder alt, hvad en senior har brug for at vide. Den er fikt sat op, passer lige til en lomme, har overskuelige afkrydsningskolonner. Den er simpelthen uundværlig. Den kan fås på depotet for kun 60 ore.

2.

LANDSORKESTERSTÆVNE

Hermed indbyder vi til landsorkesterstævne i Jyderup i dagene 12.-15. oktober 1968 (efterårsferien). Vi vil forsøge at gentage de festlige dage, vi havde på stævnet i Århus i 1966.

Det er vore kammerater i Jyderup, der har givet os tilbud om at skabe de ydre rammer om dette stævne, og den bedste måde, hvorpå vi kan værdsætte deres indsats, som de allerede er i fuld sving med, er ved at møde op og være med til at fylde denne ramme.

Vi vil gerne, at dette stævne skal blive et arbejdsfællesskab rigt på oplevelser, kammeratskab og inspiration, der kan hjælpe

os til at blive endnu dygtigere ved et målbevidst arbejde.

Alle i korpset kan deltage, hvis de spiller tromme, signalhorn eller fløjte, samt træblæsere og messingblæsere. I behøver altså ikke at være et orkester. Desværre kan vi ikke have blokfløjtegrupper på stævnet.

Foreløbig tilmelding - (ikke bindende) sendes til Ebba Hartmann, Vilh. Bechsvej 77 A, Århus C, inden den 20. juni med oplysning om evt. deltagerantal, derefter vil nærmere oplysning om stævnet blive tilsendt.

Vel mødt til arbejde og fest i Jyderup.

Ebba.

ORKESTERLEDERSTÆVNE

Så kalder vi igen til orkesterlederweek-end, som denne gang holdes i Vojens den 24.-25. august.

Alle, der virker som instruktører i orkestrene, kan deltage i denne week-end, hvor

fælles numre til stævnet i efterårsferien vil blive gennemgået.

Tilmeldelse - bindende - til stævnet i Vojens inden 1. august med betaling kr. 10,00 til Ebba Hartmann. Deltagerbrev vil derefter blive tilsendt.

Orkestre i Det Danske Pigespejderkorps

Vi har i det sidste år fået kendskab til en del tambourkorps og et par blæseorkestre i korpset, men der må findes mange flere. Derfor bringer vi en liste over „kendte“ orkestre og beder alle „ukendte“ om at melde sig. Tambourkorps er betegnelsen for orkestre med trommer, horn og fløjter. Blæseorkestre er rene messing-orkestre og harmoniorkestre. - Mon det kan være rigtigt, at der kun findes to blæseorkestre i korpset?

Følgende byer har tambourkorps:

Randers - Viborg - Nørresundby - Aalborg - Nykøbing F. - Kolding - Fredericia - Vojens - Gram - Tønder - Haderslev - Struer - Jyderup - Hundested - Frederiksborg - Gladsaxe - Odense - Silkeborg - Holbæk - Sakskøbing - Slagelse - Hørsholm - Århus - Godthåb div. - Haslev.

Blæseorkestre:

Hundested og Århus.

Sommerlejrforberedelser

„En lejr er ikke bare lutter løjer,
ej blot til lyst, det gælder også her.“

synger vi i en af vore sange. Det får mig til at spørge, om vi måske kunne gøre noget for, at lejren kunne blive blot til lyst. Og hvad kan vi gøre?

Næsten alle spejdere glæder sig til at komme i lejr, og alligevel vil nok en og anden af jer komme hjem og være lidt skuffede, for en lejr var nok alligevel ikke det, I havde ventet. Og hvad kan mon grunden være?

Jeg tror det er meget vigtigt, at vi alle er godt forberedt til lejren, at vi er rustet til at tage vanskelighederne, og at vi således i fællesskab kan nyde glæderne.

Hvordan kan vi forberede os til en lejr? Jo, nu skal I høre, der er mange ting, vi kan forberede inden vi rejser hjemmefra, og som er med til at gøre lejren lettere.

Skal vi begynde med de ting patruljen kan gøre i fællesskab.

1. Det vil være en vældig god hjælp, hvis I flere gange inden afrejsen har været ude og slå jeres telt op, sådan at I kan få det til at stå ordentligt. Når man skal bo i et telt i otte dage, så er det vigtigt, at det står rigtigt fra begyndelsen, det er meget sværere at begynde at rette på det bagefter. Hvis I ikke er helt sikre i teltrejsning, så kig i håndbogen, eller spørg jeres TF til råds.

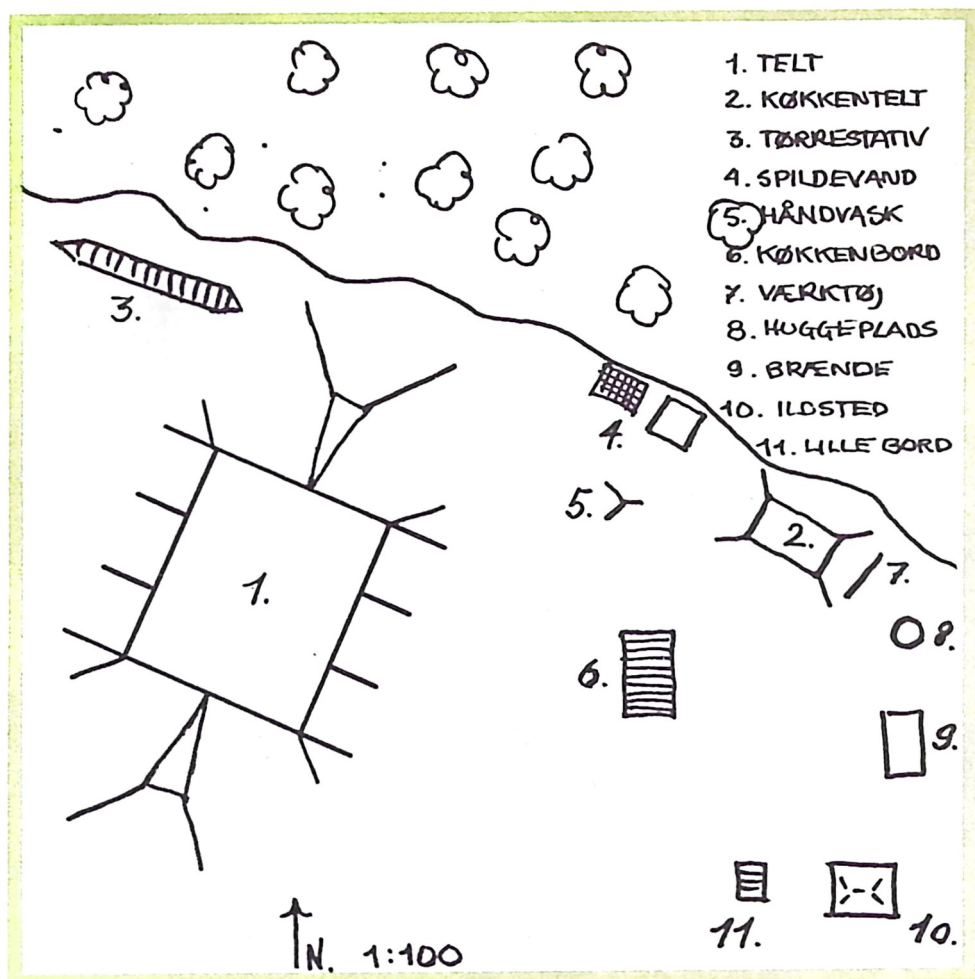
Øv jer også i at rejse teltet hurtigt, for det kunne jo godt være, at det osregner netop den dag, I kommer til jeres lejr, og så er det nu rart at være kvik til opgaven. Lav også en arbejdsfordeling, find ud af hvem der skal gøre hvad, så ikke alle render rundt mellem hinanden og vil gøre det samme, eller måske står og ser på PF og PA, der må slide alene.

2. Se i god tid efter om jeres patruljeudstyr er i orden, om I nu også har de ting I skal bruge. Skal der anskaffes nye ting, må de bestilles i god tid. Det er også dumt at opdage den sidste dag, at spaden står hos Ingelise fra sidst I var ude, og hun er rejst på ferie nu. Eller hvad mener I om at opdage i lejren, at I har glemt at få øksen slebet? Og nu vi snakker om patruljeudstyret, har I navn eller mærke på alle jeres ting?

3. Jeg synes også, I skulle øve jer i at lave nogle pæne lejrarbejder med solide besnøringer. Jeres „møbler“ skulle gerne holde alle otte dage, det virker egentlig så fjollet, når køkkenbordet braser sammen allerede den 3. dag. Tænk lige på at hvis I laver en hyld under det, kan I have gryder der, så sparer I et grydestativ. Jeg har i mange lejre set en tallerkenrække, den ser jo egentlig smart ud på papiret, men lov mig, at I ikke falder for fristelsen til at lave sådan en, den er nemlig meget uhygiejnisk. Er I gode til at lave lejrarbejder, kan I hurtigt blive færdige og bruge tiden til andre spændende ting.

4. En anden ting I kan forberede, og som hænger meget sammen med det foregående, er en plan over jeres lejrplads. Det er rart i forvejen at planlægge, hvordan man vil indrette sin boplads. I kan nok ikke selv helt bestemme hvordan den skal være, for jeres TF har sikkert lavet en plan over, hvordan hun har tænkt sig, hele lejrpladsen skal indrettes, og derfor skal jeres plads passe ind i helheden; men spørg på forhånd hvordan jeres plads vil se ud, så I kan lave en skitse, I kan bruge.

Måske synes I, at jeg er pessimist, når jeg igen tænker på den situation, at det regner, når I kommer til lejren, og I derfor gerne skulle skynde jer at få teltet op. Eller i må-

ske når jeres lejr sent og er trætte efter rejsen, de små sætter sig opgivende på rygsækken, for de har kun tænkt på solskin i forbindelse med lejren, og resten af jer farer våde rundt og tænker bare på at få teltet op et eller andet sted. Næste dag kan I måske nok se, at det var et fjollei sted, I satte det telt, men hvem har energi til at flytte det? Havde I nu haft en plan i lommen, så var det jo ikke sket.

Hvordan skal vi nu indrette vores plads?

Allerførst finder vi ud af, hvordan pladsen vender i forhold til verdenshjørnerne og evt. beplantning, så kan vi nemlig placere teltet i forhold til sol og vind. Hvis det kan passe, foretrækker jeg mit telt N-S, det giver dejlig sol ind i teltet. Som regel kommer vinden fra vest, og så blæser det lige ind gennem teltet, hvis man vender det Ø-V. Blæser det meget, og er pladsen meget åben, ja, så må man stormsikre vestsiden. Jeg vil foretrække at trække teltet

tilbage mod bevoksning eller markskel og så have arbejdsplads enten foran eller ved siden af teltet, idet jeg vil sørge for, at mit bål kommer tilpas langt væk fra teltet. Læg brændeskjulet i nærheden af bålet, men ikke for tæt på, så får I måske en ekstra bålplads. Det er heller ikke særlig praktisk at anbringe spildevandshullet klods op ad bardunerne, måske får en af jer så en ubehagelig oplevelse en aften, hvis I skal slække barduner. Der er heller ingen grund til at anbringe grydestativ eller køkkenbord op ad teltet. Opvaskevand, tomatketchup eller sæbe fra gryderne pynter ikke just på teltet.

Det er ikke sikkert, I kan bruge denne skitse, for jeres plads er måske helt anderledes; men kig alligevel på den, den kunne måske give jer nogle ideer.

5. En anden ting I kan lave i forvejen er en plan over arbejdsfordelingen i patruljen. Ellers kan det blive de samme, der skræller kartofler eller henter vand hver dag. Eller hører I måske til de patruljer, der lader jeres PF lave middagsmad hver dag? Tæl op hvor mange hele dage, I skal være i lejren, hvor mange medlemmer I er i patruljen, og fordel så arbejdet imellem jer. Her er nogle af opgaverne:

- madlavning tre gange daglig,
- opvask tre gange daglig,
- oprydning,
- hente vand,
- skrælle kartofler,
- sørge for brænde,
- skure gryder,
- vande græstørv og termo.

Har I lavet planerne i fællesskab er der ikke så store chancer for, at nogle føler sig forfordelt og synes, at de får alle de kedelige jobs.

6. Som allerede nævnt et par gange må vi være forberedt på regn i lejr, og det kan godt blive så slemt en dag, at vi må blive i teltet det meste af dagen. Hvad kan man bruge sådan en dag til? Det var måske en

idé at tænke lidt på det i forvejen, så I har materialer med til den. Her er lige et par ideer, I kan arbejde videre med. Lav en konkurrence til de andre patruljer, og prøv om ikke en af jer kunne renkrive den på maskine inden I tager hjemmefra. Det regner ikke så let ud.

Medbring spillekort, 4-kort m. m. Begynd også at gemme forskellige kryds og tværs.

Det var nogle ting patruljen i fællesskab kan forberede, hvad kan nu hver enkelt spejder gøre for at forberede sig til lejren?

Allerførst bør du i god tid se efter, om dit personlige udstyr er i orden. Hvis noget skal anskaffes eller repareres, så gør det i god tid. Sorg også for at det er mærket med dit divisionsnummer, og husk lige at få din dolk slebet.

Er det første gang du skal i lejr, så prøv et par gange at pakke rygsækken, så du dels ved, hvor meget det fylder, og dels ved, hvad der er hvor. Det er naturligvis fristende at lade mor pakke den, men det er nu lidt dumt, når man ved ankomsten må tømme hele rygsækken for at finde sit forklæde, som mor har puttet et eller andet sted.

Prøv at undgå overflødige ting, der er ingen grund til at slæbe hele udvalget af soldragter med ofte på bekostning af varmt tøj. Det er skam ikke bare pjank, når der står i pakkelisten, at I skal have sweater, regnfrakke og gummistøvler med. Tag også et par strømpebukser og en anorak med, og lad slik og deslige blive hjemme.

Jeg vil foreslå, at du laver en liste over de ting i prøvestoffet, du gerne vil prøve i lejren, sådan at du ikke bagefter opdager, at der var nogle ting, du ikke fik prøvet, og så måske må vente et helt år. Har du sådan en liste med, kan du hver dag se, hvad du skal klare.

Er alt forarbejdet gjort, vil lejren blive lettere for alle parter, og I vil få tid til mange flere ting, og hvis I så husker at medbringe: hjælpsomhed, villighed og et godt humør, så tror jeg I får en

God lejr.
Pil.

Månedens stjernebilleder

I de foregående måneder har vi kigget stjerner mellem kl. 20 og 21, men nu da det er de lyse natters tid, må vi studere himlen på et senere tidspunkt, derfor vil jeg omtale sydhimlen, som den ser ud mellem kl. 22 og 23 i juni og juli måned.

Find jeres stjernekort frem fra december-bladet 1967, denne gang skal I dreje det lidt til venstre så ser I sydhimlen foran jer, det er den nederste halvdel af venstre side, vi skal interessere os for.

I begyndelsen af juni ser I midt på sydhimlen et klart stjernebillede, der kaldes **BOOTES**, dette stjernebillede minder meget i formen om Orion, men Bootes har dog kun to stjerner i bæltet. I kan altid finde Bootes. Hvis I strækker højre arm op, peger på Karlsvognen med håndfladen opad og tegner en bue mod venstre i forlængelse af Karlsvognens stang, (man skal skære gennem luften med lillefingeren) og I vil ramme en pragtfuld rød gul stjerne ved navn **ARCTURUS**, det betyder bjørnevogteren. Arcturus sidder i Bootes venstre knæ på det store stjernekort.

Bootes holder i sin højre hånd et lille stjernebillede, som hedder **KRONEN**. Sagnet fortæller at det er kongedatteren Ariadnes hovedsmykke. Kronen består af fem stjerner, den klareste hedder **GEMMA** og det betyder ædelsten.

Lavere på himlen og lidt til højre findes **JOMFRUEN** – agerbrugets gudinde, hun står med et aks i hånden, den klare stjerne i akset hedder **Spica** (det betyder aks).

Længere til venstre på himlen findes det meget store stjernebillede kaldet **HERKULES** (d. 1. juli vil dette billede stå lige i syd mellem kl. 22 og 23). Se figuren på det store stjernekort, det ligner et stort H. Herkules er den store helt, der kæmper mod dragen og dræber den, han træder på dragens

hoved. Når vi skal finde ham, kan vi starte ved dragens salmiakpastilagtige hoved og så finde det store H nedenunder.

Til venstre for Herkules står en meget blåhvid og klar stjerne, den hedder **Vega** og er den næstklareste stjerne, den vil I høre mere om næste gang.

I juni og juli måned vil planeten **Mars** kunne findes ved **Tvillingerne** og **Jupiter** vil stadig være i **Løven**.

Nu vil jeg ønske jer en rigtig god sommerlejr, benyt de skønne aftner i lejren til at studere stjernehimlen, her forstyrres synet ikke af gadelygter og bebyggelse, I vil undres over, hvor mange stjerner I kan se, fordi jeres øjne er vænnet til mørket. Delagtiggør jeres kammerater i den oplevelse, så mange flere bliver interesseret i at nyde naturens illumination.

Hvis hver af de store spejdere i troppen inden sommerlejren fik til opgave at finde et bestemt stjernebillede, så kunne I hurtigt lære hele himlen at kende i lejren, prøv det. –

Rigtig god fornøjelse
Nete.

Dansk pige skal lede Our Chalet

Midt i travlheden vovede vi at forstyrre Inge Lyck i hendes danske domicil ved Sejerøbugten. Travlheden gjaldt lærereksamen fra Holbæk seminarium.

Grunden til forstyrrelsen er denne, at Inge Lyck omkring den 1. juli drager til „Our Chalet“ i Schweiz for at overtage ledelsen af vort internationale samlingscenter.

Inge bliver den første danske pigespejder i denne stilling – og i øvrigt som leder på vore internationale samlingscentre. Inge hører ikke til dem, der ynder at få sine kvalifikationer udstillet, men indvilger dog i at besvare et par enkelte spørgsmål.

– Hvornår vakttes din begejstring for Our Chalet?

– Jeg besøgte Chalet sammen med min gamle trop i 1953 under Ase Lyngholts ledelse. Senere var jeg på skitur dernede, og det er vel egentlig her min begejstring vakttes. Senere har jeg været der talrige gange.

– Hvad er det, der tiltrækker dig på Chalet?

– Først og fremmest det frie liv i bjergene og det internationale samvær og så selvfølgelig spejdertanken.

Inge Lyck har rejst meget omkring og prøvet at være spejder udenfor Danmark. Hun har været medlem af korpset i 20 år, lige fra blåmejse- og spejderårene i København til hun blev divisionschef for Vejrhøj division. Dette hverv frasagde Inge sig til nityår i år for at hellige sig sin eksamen og sit fremtidige job på Chalet.

Fra den danske Chalet-komité har vi i øvrigt modtaget følgende:

Kommandoen overlades til Inge, nej, det er et dårligt ord i forbindelse med Pen, som siden 1952 har ledet Our Chalet, og nu trækker sig tilbage. Pens ledelse har gjort, at tusinder af spejdere over den hele jord mindes deres besøg på Our Chalet med taknemmelighed. Mild, myndig, altid

med på sjov, har Pen forstået at videreføre traditionerne fra Falks tid og at skabe mange gode nye. I Pens tid er Stöckli blevet bygget, Chaleten selv blevet moderniseret på mange områder og en sommerchalet lejet til camperende spejdere. Jo, vi har meget at sige Pen tak for, og vi vil gerne gøre det her i vort spejderblad også!

„Friends of Our Chalet“ har samlet ind til en rigtig gave, vil nogen være med, er det giro 6990! Vi skal nok finde dig, Pen i Good old England – eller måske som æresgæst på Our Chalet?

Og så tak til Inge Lyck, der selv som lille spejder med sin div. i 1953 ikke kunne komme til at bo på Chalet'en, fordi hun var for ung. Tak fordi du nu overtager „kommandoen“ og lykke til! Du er en fænomenal skiinstruktør, en glad forsanger ved opvasken, en eminent oprykker ved brændeskuret, en tænsom kammerat i en samtale om livsværdier – og så taler du jo engelsk som en indfødt (efter et år i U.S.A. og Canada, hvor du endda var sospejder, men det får du nu svært ved at dyrke i svømmebadet i Adelboden). Tysk og fransk går du heller ikke udenom – men først og fremmest er du en rigtig spejder, som i dine 20 spejderår, fra blåmejse til div.chef, har bevist, at du har de egenskaber, der er nødvendige for at overtage ledelsen, den milde og myndige, af vort kære Chalet.

Vi skal nok allesammen komme og besøge dig!

Inge Lyck og Pen på Chalet. Det er Inge til venstre.

Et natligt overfald

3

resumé

Vandrepatruljens ni medlemmer ligger i lejr ved Helenekilde ved Tisvildeleje, og har her fået den idé at ville stjæle 1. Bytrops fane fra troppens lejrplads et andet sted ved kysten. Planerne er forberedt og Vandrepatruljens egen lejr er netop brudt, så man kan begive sig på ekspeditionen.

Vore teltstænger ville vi ikke have med, de skulle graves 1½ meter ned i jorden for at kunne anvendes – et langsommeligt arbejde – navnlig da, hvis det skulle foregå midt om natten, hvad vi jo gik ud fra, det skulle.

Vi håbede, at vi i en eller anden lille landsby på vor vej kunne få et par koste-skafter, som vi kunne anvende.

Vi begav os af sted i den mest stegende hede, men vi måtte skynde os, hvis vi skulle nå toget i Gilleleje. Vi gik gennem Tisvildeleje, Tisvilde, Vejby til Rågeleje.

Her tog vi et forfriskende bad, hvorpå vi aflagde divisionschefen en lille visit og blev trakteret med sodavand og lagkage.

Vort ophold i Rågeleje havde været længere end beregnet, så det gjaldt om at sætte det lange ben foran.

Det lader til, at folk der på egnen ikke passer ordentligt på deres ting, for på hver anden telegrafpæl fandt vi opslag om, at den eller den havde tabt et guldur, en broche, en fyldepen, og hvad det nu ellers kunne være.

Resultatet blev, at vi næsten hele tiden gik med næsen i jorden for at finde en af de bortkomne skatte, men vi fandt naturligvis ingenting og tilsidst blev vi enige om, at plakaterne var sat op af et eller andet vittigt hoved, de ville give sine medmennesker noget at bestille.

Klokken blev næsten 8 – endnu havde vi ikke provianteret.

En spejder begyndte at fantasere om en halv kylling med brunede kartofler, salat og gelé, mens to andre ivrigt diskuterede, hvor længe en bnf skulle stege for at blive rigtig god.

En bagervogn ses i det fjerne – høje glædeshyl – men ak – vognen kører os forbi, kusen ænser os ikke.

Nu synker vore fordringer.

En stor portion ollebrød foreslår en, en anden vil nøjes med et glas isaffølet mælk.

„Gid jeg havde spist lidt mere lagkage, inden vi tog af sted“, sukker en tredje, „eller lidt mere abrikosgrod“, klager en fjerde.

„I kan få en klat smør hver, siger „Helene“, jeg har et halvt pund med“.

Vild latter – man enes om at gemme smørret til bedre tider.

„Mon ikke det hjælper at synge?“

Det hjalp virkelig.

Gilleleje nået – Hurra!

Alle butikker lukket – uha.

Nej, der bor minsandten en bager, der har åbent.

„Helene“ tæller husholdningspengene og gør indkøb – store indkøb.

Vi andre ser spændt til. Nå, endelig er hun færdig, så vi kan begynde på vore private forretninger.

„Ved I af, at toget går om ti minutter?“, spørger jeg („Ved I af“ er vort slagord).

„Ja, nu ved vi det altså, men ved I af, at vi ikke aner, hvor vi skal sove i nat, og teltstænger har vi ikke fået købt endnu“.

„Pyt – så hænger vi teltet op mellem to træer, eller vi finder et par stænger, der kan bruges, den skal vi nok klare“.

I toget spiser vi – gud ske lov, at vi har gemt smørret. Ved Dronningens Mølle –

fortsættes side 25

Hallo alle blåmejser

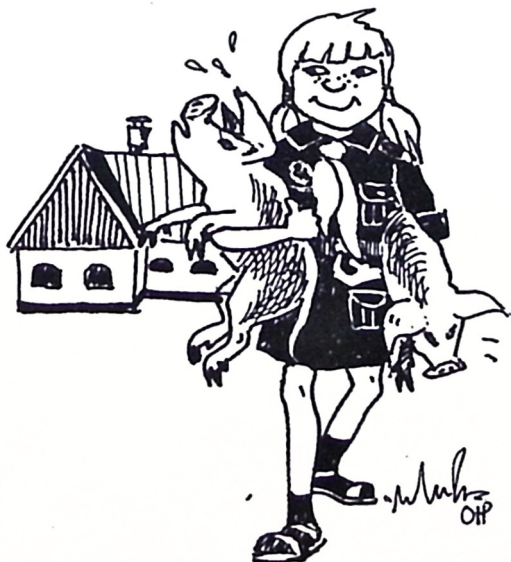
Kløver fortæller:

Små grise er nu søde

Vi har fået en rigtig bondegård med grise, køer, høns og mange andre dyr. Ja, det vil altså sige, at vi naturligvis ikke rigtigt har fået den, for den tilhører en bondemand og hans kone, men vi har fået lov til at kalde den for vores blåmejsegård.

Det begyndte til et møde, hvor Gutte, flokføreren, sagde: „Her bor vi omtrent ude på landet, og så kender I dårligt nok en ko?“

– Jo vi gør, råbte vi, det er sådan én med horn i panden, og så laver den mælk.

Først kørte vi på en vej med mange biler, men så svingede vi ind på

– Jamen, har I nogensinde klappet en ko?, spurgte Gutte, og det havde vi ikke.

– Vi kender da Dims, sagde Glad, hun er en ko, for hun har lige vadet mig over tærerne.

Så grinede vi, og så var Dims lige ved at tude, men så sagde Gutte, at hvis vi var færdige med at drille hinanden, så ville hun gerne fortælle os noget meget spændende. Og så lyttede vi naturligvis, for vi ville gerne høre noget mere om den ko, som vi ikke kendte.

Så viste det sig, at Gutte havde

truffet aftale med en bondemand, sådan at vi kunne komme derud og se alt det, der sker i løbet af sommerhalvåret.

Gården hedder „Højgård“, har fire længer om en lukket gårdsplads, og den ligger på en bakke. Det lød jo meget spændende, og vi glædede os til, at vi skulle derud. Der er fire kilometer, og vi skulle cykle. Vi stillede op i en lang række, for vi skulle køre én og én med to meter imellem os. Kørte vi ikke pænt og holdt afstand, så kom vi ikke med næste gang, sagde Gutte. Det ville vi ikke risikere, så vi kørte naturligvis pænt på række.

en køn lille markvej, der snoede sig ud og ind og var meget knoldet. Foran os så vi pludselig en pæn, hvid gård, det var vores blåmejsegård.

Bondekonen, fru Hansen, stod og tog imod os, og hun sagde, at vi måtte gå, lige hvor vi havde lyst, men først ville hun vise os rundt. Så gik vi allerførst ud i den store have og hejsede flaget, og så var vi i stalden og se køerne.

De fik roer, som blev hakket på en maskine. Så var vi i grisestalden, og der lugtede ikke særligt godt, og da en meget stor gris hoppede op og satte forbenene på kanten af rækværket, så var der nogle af blåmejserne, der hylede og prøvede på at komme ud i en fart. Senere blev vi mere fortrolige med de store grise og var med til at give dem mad, og da der senere kom små lyserøde, nyfødte grise, som vi fik lov til at gå rundt med, syntes vi, at grise var søde. Selv Dims blev ikke spor forskrækket, da en lille gris gav hende et stort smask på kinden.

Nå, den første gang på gården, var vi ikke så længe hos grisene, men vi legede meget med de to hunde. Vi var også med til at tage æg ind, og vi var i engen, for at flytte de små kalve, som stod i tøjr.

Hanne skulle prøve på at slå tøjr-pælen ned med en stor kølle, men da hun havde fået den løftet op over hovedet, så var den så tung, at hun faldt bagover, hvor hun lå og spræl-lede med benene i vejret. Vi ville

gerne prøve allesammen, men det endte med, at fru Hansen selv måtte slå pælen i.

I marken så vi, hvordan der blev sået roer, og vi kiggede på kornet, som lige var kommet op. Nogle af os hjalp fru Hansen med at så i køkken-haven, og andre legede i en stor halm-stak, som vi gerne måtte klatre op i.

Pludselig kom Glad farende med en håndfuld snegle. Hun havde fundet et lille vandhul bag ved stalden, hvor det vrimlede med snegle i vandet. Så styrtede vi derover, og vi fandt gamle glas i en affaldsdyng-e til at komme sneglene i.

Da vi kørte hjem, havde vi næsten allesammen snegle med, og jeg satte mine i et gammelt akvarium.

Dims tabte sit glas på vejen, og det gik i stykker, så vi alle måtte holde, medens Gutte samlede glasskår op. Sneglene bandt Dims i sit lommeter-klæde. Jeg synes, at det var praktisk gjort, men hendes mor var ikke spor glad for det, da vi kom hjem.

Det er vel nok sjovt med den gård, og vi glæder os til hver gang, vi skal derud, men det skal jeg fortælle om en anden gang.

Ved du,

at vi har fået en ny spejderchef? Ellers kan du læse om det et andet sted i bladet.

Fotografier efterlyses. Hvis du har et godt blåmejsebillede, så bedes du forære det til „Hallo alle blåmejser.“

Breve

Den første følfod

I kan lige tro, at jeg var spændt på, om der var nogle blåmejser, som huskede at sende den første følfod, og vi kom langt ind i marts, uden at der skete noget. Så pludselig en dag kom postbudet med to breve på én gang med følfodblomster i, og så måtte begynde to jo have en præmie.

Det var Lone Bauerby, Engvej 8, Faaborg, og Helle Hansen, Hammershoj Teglværk, Hammershoj, som blev de heldige, og de har hver fået sendt en fugleplakat.

Næste dag kom der atter to breve, og derefter strømmede det ind med breve, så det rare postbud spurgte: „Hvad er der dog i alle de breve.“ I 14 dage vedblev der at komme følfod-breve fra hele landet, og jeg har læst dem allesammen og siger tak for de mange hilsener. Mellem alle de indsendte breve blev der trukket lod om en trostpræmie, ligeledes en fugleplakat, og den heldige blev: Karin Nokleby, 1. Silkeborg flok.

Plakatkonkurrence

Der kom ikke så mange plakater, men det skyldes jo nok, at I har fået bladet lidt sent i april.

De plakater, som kom, var meget fine, og hvidt kuld fra Kilen flok fortæller en forrygende historie om den tur, som de var ude på. Flokforen tabte sin madpakke, og da man gik tilbage for at lede efter den, var den blevet kørt helt flad af en bil. Der var også noget med en stor hund, og nogle af blåmejserne var løbet i forvejen og havde gemt sig, og så måtte de til straf gå bagerst det sidste stykke.

Annemette, Birgit, Susanne og Anni fortæller hver om et stykke af turen. Den slags breve og tegninger må der gerne komme flere af.

Da alle plakaterne var så morsomme og gode, måtte der trækkes lod om præmierne.

Vindere blev:

Grønt kuld, Lynges flok.

Rødt kuld, 1. Sønderbro flok.

Hvidt kuld, Kilen flok.

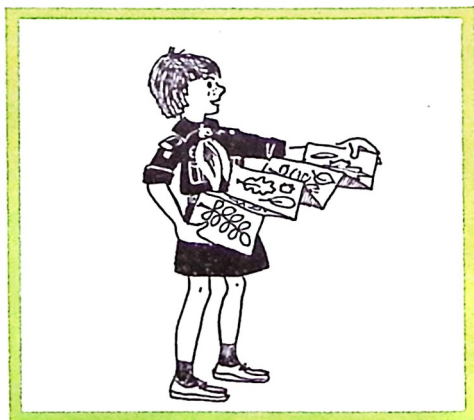
Gult kuld, 2. Palnatøke flok.

Præmien er en lystestage med lys, som I kan glæde jer over at have stående i jeres blåmejselokale.

Månedens konkurrence

Kender du en folder? Den laves af en lang strimmel karton, som bøjes frem og tilbage, så den minder om en harmonika. På denne folder limes mindst 10 pressede blomster. På forsiden skriver du dit navn og adresse, og hvis den laves som kuldopgave, kan I skrive både jeres navne, kuld og flok.

Folderen skal være sendt til „Hallo alle blåmejser“ senest den 1. juli. Skriv hvilken håndbog, I helst vil have, hvis I skulle være så heldige at vinde en præmie. Så skal vi se, om ønsket kan opfyldes.

Alle breve og løsningen på opgaven sendes til:

Hallo alle blåmejser, Karen Nordström, Kollerødvej 54, 3450 Allerød.

stationen inden Kildekrog – står vi af. Det er blevet mørkt, vi er trætte.

Vi får en idé: Mon vi ikke kan leje et værelse før natten?

Hvor?

Det finder vi nok ud af, vi er da spejdere.

Og ganske rigtig, vi finder et hotel.

Ikke en sjæl at se hverken ude eller inde. Vi kommer til at tænke på et fortryllet slot.

I gåsegang går vi gennem alle stuerne og tager lokaliteterne i øjesyn. Først i det inderste værelse finder vi værtinden.

„Et værelse til seks?“ – „Det har vi ikke, men de kan få to værelser – eller tre“.

Med lidt vanskelighed får vi hende til at forstå, at da vi er spejdere, kan vi udmærket klare os med ét værelse.

Senge? Det er uhørt luksus. – Vi har ikke set en seng i 10 dage og er slet ikke sikre på, vi kan huske, hvordan den ser ud – næ, vi klarer os bedst med vore egne tæpper og madrasvår, så reder vi op på gulvet.

Nå, endelig har hun forstået os. Vi får et dejligt stort altanværelse med udsigt til to sider – det passer os glimrende – herfra kan vi stadig holde udkig med vejen til Kildekrog.

Men nu må vi tale med værtinden igen.

„Sig mig“ (det er mig, der fører ordet), „sig mig, bliver porten låset om natten“.

„Det gør den rigtignok. De behøver ikke at være bange – –“

(Vi veksler blikke).

Næ-æ, det var nu heller ikke derfor, jeg spurgte, men vi skal nemlig på et lille tog til nat“.

„Så-å!“ Værtinden er forfærdet. Men da vi har forklaret hende sagen, bliver hun straks ganske anderledes – ivrig og interesseret – hun har vist stor lyst til selv at tage med. Hun forklarer os, at vi blot skal tage portnøglen med (efter at have låset af først, selvfølgelig). Det er der ingen ben i.

Et øjeblik efter snorker vi på rad, enige om, at vi vil vågne ved 12-tiden og begive os af sted – vi har intet vækkeur.

Men klokken bliver 12, og den bliver 1, 2 og 3 – stadig ligger vi i dyb slummer.

Pludselig farer en spejder op. Tak skæbne! Klokken er mange, det er næsten lyst, hun har sovet over sig.

Ved at hive os i næsen eller trække os i håret får hun os andre vækket og af sted lister vi ned ad trapperne, med vindjakker over spejderdragterne for at se ud, som om vi var civile, og med fodtøjet i hånden for ikke at vække de andre gæster.

Nu gælder det om at finde lejren.

Vi deler os i to hold og undersøger terrænet mellem kysten og landevejen.

Det er alligevel godt, det er ved at blive lyst, tænker vi, ellers kunne vi såmænd ikke finde det.

Men hvad er det der henne?

Vi er netop drejet om en pynt og øjner noget hvidt i det fjerne.

Det må være telte, blot det nu er den rigtige lejr.

Afsluttes i næste nr.

Er jeg død, pindsvin?

Ovenstående lille sætning bliver næppe brugt ret meget i det danske sprog, men den blev udtalt under en sjov leg ved Stormtroppenes gensyn i Odense den 9.-11. marts. Stormtroppene er det hold, som var på „Udenlandsfart“ på Jægergården i oktober 1967, og legen gik ud på, at man skulle finde ud af, hvilken person man forestillede – nulevende eller ej – og én af deltagerne kaldes „Pindsvin“, og så er sætningen „placeret“ – og den blev hængende i mine ører.

Men lad os så med det samme fortælle jer, at der igen til oktober 1968 bliver chance for en „udenlandsfart på Jægergården“.

Den står nævnt i træningspjecen som internationalt stævne; vi ankommer til Jægergården tirsdag aften og rejser hjem søndag morgen; der kommer en notits i „Pigespejderne“ igen i augustnummeret – men nu ved du det, hvis du har lyst at „rejse med“ i år.

For Det internationale udvalg

L. L.

Min mening om

Nye uniformer

Når man når en vis alder, begynder man at interessere sig for sin påklædning – og sin spejderuniform. Man synes, den er klodset og gammeldags, og i lejr er den upraktisk og har alt for mange smådele (teltrød).

Vi vil gerne have en tidsvarende uniform, også fordi de grønne spejdere har en model 67, medens vi stadig bruger model 1930, (ca.).

Vi mener, at en uniform, der kan indrettes efter moden (buksefaconen), hvor uniformsdelenes derfor også bruges udenfor spejdertiden, vil være en god idé.

Hvad er din mening.

Med spejderhilsen,

*Elsø Overskov Hansen Anne Lund
(p'ere i 1. Haslev trop).*

Kort efter at dette brev var indløbet, kom der brev fra „Svaler“, 1. Silkeborg trop. Patruljen har gennem længere tid diskuteret og prøvet at komme med forslag til en ny uniform. Efter flere diskussioner på tropsmøder, faldt patruljens blikke på de canadiske spejders uniformer, som patruljen fandt både smart og praktisk.

– Den er todelt og nederdelen lavet som buksenederdel. Det er ikke fordi buksenederdelene er moderne herhjemme for tiden, at vi valgte den, men fordi den er praktisk, når vi er på cykle- og travetur, og når vi skal klatre ved en post på et løb, for der er jo altid nogle, der er bange for at vise deres trusser frem, skriver patruljen.

Patruljen beskriver uniformen sådan:

Overdelen: Lange ærmer, og samme lukning ned foran som i den uniform vi har nu. Uniformen skal være rund i halsen, men der skal tilhøre en krave og hætte til regnvej, der kan lynes af og på. Der skal være store påsyede lommer.

Nederdelen: En buksenederdel, men ikke

med de store lommer som vi har nu. Der skal kun være stiklommer. Lukningen skal være foran, noget lignende den, der er i cowboybukser.

Tilbehør: Tørklædet skal være rødt, fløjtesnoren hvid, og huen som seniorernes baskerhuer i stedet for den store hat vi har nu, der ikke er til at pakke nogen steder, når vi er på lejr.

Denne uniform som vi her har prøvet at beskrive, skal vi kun have på til særlige højtidelige lejligheder og tropsmøder. Foruden uniformen, vi kunne tænke os at få fornyet, kunne vi også tænke os, at der blev lavet et par blå lange bukser, en blå trøje og en lyseblå skjortebluse, som vi kunne bruge til patruljemøder og til kolde ture om vinteren.

Dette var vores forslag til en ny uniform, som vi efterhånden har diskuteret til mange patruljemøder, og vi håber selvfølgelig at vores ønske vil gå i opfyldelse.

SVALER.

1. Silkeborg.

Uniformmoden, anno 1930.

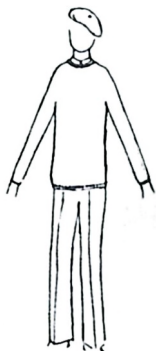
Forslag fra Haslev ►

Uniformsforslag 1

UNIFORM:
Spejderhat/baret.
Hvid skjortebluse,
efter moden, til
manchetknapper/alm. mørkeblå
nederdel m.
wienerlæg for og
bag, spejderbælte.

Uniformsforslag 2

DESUDEN:
ulden bluse: lange
ærmer, rund hals,
mørkeblå.
Lange uldne bukser,
mørkeblå. Spejder-
hat/baret, evt.
den hvide skjorte-
bluse.

Uniformsforslag 3

**SOMMER-
UNIFORM:**
Hel kjole i skjorte-
facon, lyseblå bæres
med eller uden
bælte, kun neder-
delslommer, spej-
derhat/baret.

Uniformsforslag 4

Blåmejsler:

alm. uniform med baret.

Desuden:

lange uldne bukser, mørkeblå ulden blu-
se: lange ærmer rundhals, mørkeblå.

Stoffer:

terylene til blåmejsernes uniform, spej-
dernederdel og sommeruniform.

Uld med nylon forstærkning til bukser og
baret, Shetlandsuld til blusen. Strygefri
poplin til skjorteblusen.

Mærker og Duelighedstegn:

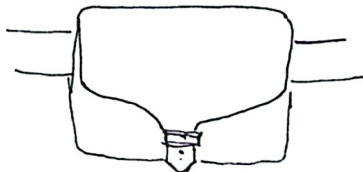
Klasseprøverne på bæltet. Duelighedstegn
på bæltedåsen.

Væbner og Ridder bæres på blusen fæst-
net med førstehjælp el. civilnål.

Tropsmærke på bæltet. Årsstjerner på
bæltet. Førerdistinktioner på hatten/al-
pehuen.

Snitmønstre til alle størrelser evt. møn-
ster på stof og snitmønster, så blåmejs-
uniformen kan sys om til spejdernederdel.

Spireåret er også overgangsår for uniform
undtagelse: Hat.

Bæltedåsen.

Småtterier

Primi-mad

Primitiv mad er jo dejligt – men det kan somme tider knibe med at finde på afløsning for de sædvanlige al-bøffer og ristede pølser. Her kommer et forslag – måske nogle kender det. – Det udmærker sig ved at være nemt, billigt og ingredienserne er holdbare, selv i meget varm sommerlejr.

Pølser i folio.

Til seks pers. bruges: 12–15 kartofler, 600 g roget medisterpølse, to porrer eller 3 gulerodder, lidt salt og peber og evt. lidt merian samt 150 g margarine.

Kartoflerne skrælles og skæres i tynde skiver, porrerne renses og skæres i ringe (gulerodderne skrælles og skæres i tynde skiver). Pølsen flås og skæres i skiver.

Ingredienserne fordeles taglagt på seks

store stykker smurt folio. Pakkerne lukkes tæt og anbringes i glødebål, ca. en halv time. Pakkerne vendes én gang.

Forfængelighed

– Lad være at vende dig om, Kathrine, sagde den ene hunsnegl til den anden, mens de værdigt skred hen ad en flise. – Der er en herre, der følger efter os.

– Det siger du ikke, svarede den anden. – Hvordan sidder mit hus?

Insektlære

Læreren bad klassen nævne navnet på et nyttigt insekt.

– Bien, lod det i kor.

– Rigtigt. Kan du, Peter, nævne et andet?

Peter, hvis far var jernbanemand, tænkte så det knagede:

– Nødbremsen!

TEGNEREN THORA TRILLES TINKA-TEGNESERIE

Dåseåbner?

Hvem laver

SOMMERENS BEDSTE NYE LEJRARBEJDER

Kunne det ikke være rart med nogle nye ideer til lejrarbejder med lidt vrinsk i til aflosning af de sædvanlige køkkenborde og tørrestativer? Hvem skal nu komme med de ideer?

Det skal du og din patrulje.

„Pigespejderne“ indbyder jer hermed til at være med i en lille konkurrence om sommerens bedste nye lejrarbejde.

Det skal være praktisk anvendeligt, være enkelt at lave og gerne bygget over en god idé, som kan bruges i andre arbejder også. Størrelsen er underordnet. Materialerne skal være almindeligt besnoringsgarn og træ, som det I får på sommerlejrpladsen. Det må laves af en patrulje i samarbejde eller af enkelte spejdere.

Send billede og/eller arbejdstegning af lejrarbejdet til „Pigespejderne“'s redaktion, Erantisvej 21, 4520 Svinninge Sj. inden *den 15. aug. 1968*. Husk at opgive navn, post-adresse og gerne alder.

Det bedste arbejde honoreres med et gavekort på 50 kr. til depotet og andenpræmien er en bog om lejrarbejde.

Vi håber, at mange går til sagen med energi og opfindsomhed, så vi kan få masser af nye ideer frem.

Jeg forsikrer dig - jeg sigtede ikke!

Spejderskolen - siden sidst

I marts har eleverne haft nogle dages blåmejseforetræning og hele skolen genlød af blåmejsesange.

Som afslutning på undervisningen i emnet „konservesvarer“ lavede eleverne en dag i april en stor og omfangsrig udstilling i gymnastiksalen af alle mulige slags konserves. Vi havde inviteret en del damer fra egnen, og da udstillingen åbnede myldrede der ind med damer. Eleverne ud-

delte smagsprøver samt forklarede om de forskellige varer, og det blev en god eftermiddag for alle.

I en week-end benyttede fynske rovers skolen som samlingssted før og efter deres natløb, og de blev styrket med kaffe og brød både før og efter nattens anstrengelser.

Et helt nyt skoleprogram udsendtes sidst i april, og i maj udsendtes årsskriftet til gamle elever med beretninger om skolen og om gamle elever.

Det varme og gode forårsvejr lokkede alle mand af huse og mange drog på ture til søerne heromkring, og til de store skove, og der blev planlagt mange ture til de to måneder, der endnu var tilbage af skoleåret.

Jess.

POSTBOX

Dagens tilbud

Også denne gang har postboxen masser af tilbud fra mange lande. Gør brug af muligheden og ønsk dig en penneveninde. Du kan blot udfylde kuponen her og indsende den til postboxen. Adressen står i kuponen.

Indsendt den	Postbox nr.
Jeg ønsker en penneveninde i	
(land) eller	
Navn	
Adresse	
Født den Ar	
Sprog	
Jeg har i forvejen gennem postboxen fået penneveninder i (lande)	
Vedlagt kr. 1,80 i frimærker.	
Postboxens adresse: Fru M. Enggard, Ellegårdsvej 71, 2820 Gentofte.	

Drag i solskin ud...

med udstyr fra depotet

Du kan finde det hele i *depotets sommerprisliste 1968*, der er udsendt til alle flokke, troppe og seniorgrupper. Flere prislister kan rekvireres.

Nyhed:

Fjeldtelt i nylon, 125 x 135 x 200 cm, stænger og plække i aluminium, vægt 1,7 kg 384,50

Vejledning for danske vandrere i Norges sommerfjeld, af

Klaus Dørre 5,10

*Depotet ønsker jer
alle en rigtig god
sommerferie!*

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . 2100 København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30. fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

Stubbestole

Hvis der er spejdere i patruljen, der kan lide at save, så er chancen her.

Af kraftige stammer saves stykker på ca. 40 cm. De skal saves pænt lige over, husk det.

Disse stubbes benyttes som siddepladser omkring bålpladsen ude ved spejderhytten.

Patruljeføreren og -assistenten skal i det mindste have ryglæn på sine stole. Dette består af 1" x 2" høvlede lister, som skrues på stubben. Listerne måler 30 cm ved siderne og 45 cm på midten, og sættes op med 1½ cm mellemrum.

Synes I om ideen, er den jeres, og jeg har kun tilbage at ønske jer mange hyggelige sommeraftener foran bålet.

